

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 24 22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok z dnia(...) r. Sądu Okręgowego w Z. G. w sprawie (...)			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			

# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>obraza przepisów prawa materialnego, a to 284 § 2 kk polegająca na jego niewłaściwym zastosowaniu i przyjęciu, iż swoim zachowaniem R. G. wyczerpał znamiona czynu opisanego w treści tego przepisu, podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w szczególności w postaci zeznań świadków — nie pozwala na zastosowanie takiej</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>kwalifikacji w stosunku do zachowania oskarżonego wobec braku wyczerpania znamion przestępstwa jakim jest zamiar bezpośredni pozbawienia pokrzywdzonej Spółki władztwa nad rzeczami stanowiącymi jej własność i rozporządzanie nimi jak własnymi, z wykluczeniem osoby uprawnionej</p>			
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Uchybienie polegające na naruszeniu prawa materialnego sprowadza się do wadliwego zastosowania lub niezastosowania przepisu prawa, odpowiednio w sytuacji, gdy sąd miał ustawowy obowiązek dany przepis zastosować lub nie było ustawowych podstaw do jego zastosowania, albo na błędnej wykładni prawa. Zarzut ten można skutecznie postawić jedynie wtedy, gdy</p>				

podnoszący go w
środku zaskarżenia
nie kwestionuje
ustaleń faktycznych
przyjętych za
podstawę wyroku, a
wyłącznie podważa
trafność oceny
prawnej czynu
poddanego
subsumcji
ustalonych faktów
pod dany przepis
prawa materialnego
(albo też nie zgadza
się z dokonaną
przez sąd wykładnią
tego przepisu). Brak
jest jakiegokolwiek
naruszenia prawa
materialnego,
albowiem dokonana
subsumpcja przez
Sąd Okręgowy była
jak najbardziej
uprawiona - w
oparciu o swobodną
ocenę dowodów i
poczynione na jej
podstawie ustalenia
faktyczne. Błędem
obrońcy jest
konstruowanie
zarzutów w takiej
kolejności, gdzie
pierwotnie podnosi
zarzut obrazy prawa
materialnego, a
dopiero następnie
kwestionuje ocenę
dowodów, która do
przypisania danego
przestępstwa tak
naprawdę
doprowadziła.
Stwierdzić należy, że
wobec powyższego
treść zarzutów
obrońcy zawiera
wewnętrzna

sprzeczność, stąd
też kompleksowo
rozważenie
wątpliwości
obrońcy, co do
możliwości
przypisania
sprawstwa
oskarżonemu za
zarzucany mu czyn
- będzie miało
miejsce w części
rozważającej zarzut
obrazy przepisów
postępowania w
postaci art. 7 k.p.k.
Jednakże odnosząc
się do wykładni
znamion art. 284
§2 k.k. to obocznie
wskazać należy, że
przypisanie
przestępstwa
przywłaszczenia
mienia nie wymaga
wykazania, co
sprawca zrobił z
tym mieniem, w jaki
sposób
skonsumował owoce
przestępstwa i jaki
cel mu przyświecał.
Wystarczy
udowodnienie, że
oskarżony obciążał
rachunek
kierowanej przez
niego spółki
wydatkami na cele
prywatne,
niezwiązane w ogóle
z działalnością
firmy, dla korzyści
osobistej lub w
interesie innych
osób (zob. Wyrok
SA w Warszawie z
22.08.2019 r., II

AKa 125/19, LEX nr 2726861).				
Wniosek				
	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
3.2.	obraza przepisów postępowania, a to art. 7 k.p.k. polegającą na całkowicie dowolnej a nie swobodnej ocenie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i nieuzasadnionym przyjęciu, iż swoim zachowaniem R. G. dopuścił się czynu polegającego na przywłaszczeniu mienia znacznej wartości na szkodę Spółki (...)! S.. wyłącznie w oparciu o opinie biegłego sądowego z zakresu księgowości w sytuacji gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań świadków prowadzi do wniosku	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

	<p>odmiennego, a mianowicie, iż pobrane przez R. G. środki były przekazywane pracownikom Spółki na wypłatę wynagrodzeń.</p>			
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Powyższe zarzuty są niezasadne i opierają się na subiektywnym przekonaniu obrońcy, oderwanych przede wszystkim od sporządzonych w sprawie opinii biegłego z dziedziny rachunkowości z dnia (...) r. k. 516-534 t. III oraz opinii uzupełniającej k. 693 t. IV. Z wyżej wymienionych opinii wynika, że oskarżony dokonał przelewów oraz dyspozycji wypłat w kwocie 460.650,23 zł, zaś wypłaty te nie mają żadnego pokrycia w dokumentach księgowych spółki.</p> <p>Głównym zarzutem oskarżonego jest fakt, że w jego ocenie wszelkie środki pobrane przez oskarżonego z konta</p>				

spółki były
przeznaczone na
bieżącą działalność
spółki – a w
szczególności były
przekazywane
pracownikom spółki
tytułem diet w
związku z
delegacjami. Biegły
w sposób rzetelny i
kompleksowy
odniósł się do
tego zarzutu (k.712,
str. 20 opinii
uzupełniającej)
stwierdzając, że
pieniądze z tytułu
delegacji były
wypłacone przez
konta bankowe
i kasę, zaś
wskazana w zarzucie
kwota, którą pobrał
oskarżony nie miała
nic wspólnego z
delegacjami. Przede
wszystkim żeby móc
uznać, że kwoty
te faktycznie były
przeznaczone na
działalność spółki
tytułem delegacji to
konieczne byłoby
posiadanie
odpowiednich
dowodów
księgowych [co jest
oczywiste mając na
względnie wiedzę
i doświadczenie
oskarżonego oraz
charakter
zajmowanego
stanowiska] do
rozliczenia takich
delegacji w postaci
pokwitowania
podpisanego przez
pracownika, że

odebrał właściwą dietę, który świadczył prace na rzecz spółki w ramach wyjazdu służbowego (a zatem konieczne było sporządzenia polecenia wyjazdu służbowego) lub też posiadania odpowiednich rachunków (faktur kosztowych) koniecznych do rozliczenia delegacji. Brak było stosownych dokumentów księgowych na tę okoliczność w dokumentacji księgowej spółki. Powyższe opinie biegłego w zestawieniu z zeznaniami świadków pozwoliły poczynić ustalenie faktyczne, że dokumentacja księgowa wobec wypłaty z konta spółki kwoty - nie istnieje, bowiem brak było zdarzeń księgowych co do tej kwoty, zaś ona sama była skonsumowana przez oskarżonego na bliżej nieokreślone cele. W tym miejscu warto również wspomnieć o opinii biegłego z dziedziny rachunkowości, która została sporządzona dla sprawy (...) na

okoliczność
rzetelności
prowadzenia ksiąg
rachunkowych w
sprawie, a której
treść spowodowała
wszczęcie z urzędu
niniejszego
postępowania
karnego (k.24 -
89). Już w jej
treści pojawiło się
stwierdzenie, że
R. G. przelał
bezpodstawnie z
konta spółki, a
przy tym oskarżony
do sprawozdania
finansowego z (...)
r. donosił ciągle
nowe dokumenty,
których celem było
stworzenie stanu
zgodności
rachunkowej ww.
sprawozdania
(k.89). Biegła też
wskazała, że
działania
oskarżonego w
przedmiotowej
spółce były
ukierunkowane w
stronę jej przejęcia
poprzez pozbycia
się decyzyjnego
wspólnika i
przeniesienie
aktywów do nowo
utworzonej spółki,
gdzie do zarządu
powołano m.in.
żonę oskarżonego.
Powyższe również
naświetla sądowi
motywację
oskarżonego do
działania na szkodę
spółki i pokazuje
nierzetelny sposób

sprawowania przez oskarżonego powierzonej mu funkcji prezesa zarządu.

Ponadto na ocenę sposobu działania oskarżonego wpływ mają również zeznania świadka A. P. (k. 11-14), która jest dla oskarżonego zupełnie obca, a która to świadczyła usługi księgowej na rzecz oskarżonego. Świadek pokazuje metodykę działania oskarżonego jako Prezesa Zarządu, która pozwala wiele do życzenia. Wskazuje choćby, że spółka prowadzona przez oskarżonego w listopadzie miała aż 800.000 zł zysku, zaś na podstawie faktur wystawionych w ostatni dzień roku obrotowego tj. (...) r. na bardzo wysokie kwoty – zysk ten pomniejszył się do ok. 40.000 złotych, co odnajduje odzwierciedlenie w dokumentach księgowych spółki. Świadek również zeznaje na okoliczność wypłacanych kwot przez oskarżonego z konta spółki, podając, że oskarżony nie był w stanie wytłumaczyć zasadności

dokonywanych
wypłat. Z kolei
świadek M. Ł.
(k.17-18), która
również poprzednio
świadczyła dla spółki
oskarżonego usługi
księgowego i
zeznawała na temat
brakujących
dokumentów
potwierdzających
zasadność
dokonania
przelewów z
rachunku firmy
(k.18) również
potwierdza
metodykę działania
oskarżonego, jak
również pozwala na
uznanie wniosków z
opinii biegłego za w
pełni uzasadnione.

Powyższego ujęcia
tematu nie
dyskredytują
zeznania
pracowników
pokrzywdzonej
spółki, którzy
jedynie w sposób
ogólnikowy
potwierdzają fakt, że
pracownicy
otrzymywali
pieniądze z tytułu
delegacji, jednakże
brak jest
jakiegokolwiek
dowodu, że były
do środki objęte
zarzutem. Co więcej
– świadek P. G.
(1) zeznawał, że w
latach (...), czyli
w okresie objętym
zarzutem w ogólnie
nie otrzymywał

pieniędzy z delegacji, jedynie same wynagrodzenie (k.679). Z kolei wszelkie delegacje rozliczał na pokwitowaniach, które przekazywał oskarżonemu. Również świadek N. D. zeznaje, że otrzymane diety były kwitowane na kartce. Z kolei biegły sądowy w niniejszej sprawie dysponował kompletem dokumentacji, zaś zwyczajnie na wypłaconą kwotę nie posiadał żadnych pokwitowań. Wobec czego nie wątpię w sam fakt istnienia pokwitowań na przekazanie pieniędzy pracownikom z tytułu delegacji, uznać należało, że nie dotyczyły one kwoty będącej przedmiotem zarzutu, zaś szerokie epatowanie kwestią zaliczek na delegacje było elementem linii obrony, która miała usprawiedliwić (wręcz zamaskować) uszczuplenie majątku spółki.

Wniosek

zasadny

częściowo zasadny

	# niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
3.3.	<p>- obraza przepisów postępowania, a to art. 413 § 2 pkt.1 kpk polegające na wewnętrznie sprzecznej treści sentencji wyroku i przyjęciu za podstawę wymiaru kary przepisu art. 286 § 1 kk, tj. przestępstwa oszustwa, w sytuacji uznania R. G. za winnego przestępstwa przywłaszczenia mienia, tj. czynu wypełniającego dyspozycję art. 284 § 1 kk co powoduje wewnętrzną sprzeczność orzeczenia nie znajdująca przy tym jakiegokolwiek oparcia w pisemnym uzasadnieniu wyroku</p> <p>- art. 424 § 1 kpk polegające na braku precyzyjnego wskazania jakie fakty⁷ sąd uznał za udowodnione lub nieudowodnione, na jakich w tej mierze oparł się</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

	<p>dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych oraz wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku w sytuacji gdy sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia przestępstwa przywłaszczenia a jako podstawę skazania przyjął oszustwo, co prowadzi do oczywistej wewnętrznej sprzeczności wyroku.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Powołanie art. 286 k.k. jako podstawa wymiaru kary było oczywistym błędem sądu I instancji, jednakże zostało on naprawiony poprzez postanowieniem z dnia (...) r. poprzez sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej poprzez prawidłowe wpisanie podstawy wymiaru kary. Z kolei niespełnienie wymogów z art. 424 k.p.k. nie może stanowić samodzielnej podstawy zmiany lub uchylecia wyroku, skoro jest</p>				

<p>to uchybienie o charakterze procesowym (art. 438 pkt 2 k.p.k.), a więc wymaga wykazania możliwego wpływu na treść orzeczenia. Z kolei zważając na stwierdzoną omyłkę pisarską i treść sporządzonego przez Sąd I instancji uzasadnienia - nie sposób uznać zarzutu obrońcy w tej mierze.</p>				
<p>Wniosek</p>				
	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>				
<p>3.4.</p>	<p>naruszenie przepisów prawa materialnego, a to art. 4 kk w zw. z art. 69 i 70 kk w brzmieniu przed lipcem 2015 r i w konsekwencji rażąca niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonemu i wymierzenie R. G. kar bezwzględnej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>wolności w sytuacji gdy R. G. jest ojcem małoletniej córki , zobowiązany jest do jej utrzymania i wychowania, nadto wspiera finansowo swoją żonę, która wymaga kosztownej terapii onkologicznej, a postawa, właściwości i warunki osobiste oraz orzeczony obowiązek naprawienia szkody w znacznej wysokości uzasadniają wymierzenie kąty z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Po pierwsze, zastosowanie przepisu, którego naruszenie podnosi obrońca było w przedmiotowej sprawie fakultatywne, albowiem to w gestii Sądu orzekającego jest wybór odpowiednio ukształtowanej kary. Brak jest obligatoryjności stosowania warunkowego zawieszenia</p>				

wykonania kary, a zatem niemożność naruszenia prawa materialnego w tym zakresie, bowiem sąd działał w granicach swoich kompetencji tj. luzu decyzyjnego co do wyboru kary. Zatem jedynie sam zarzut rażącej niewspółmierności kary należy jedynie poddać pod rozwagę. W tym miejscu należy stwierdzić, że na przeszkodzie wymierzenia kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania stanęła przede wszystkim wielokrotna karalność oskarżonego, co dobitnie obrazuje karta karna na k. 784 - 785 t. IV. Oskarżony popełnił już przestępstwo oszustwa na terytorium N., prowadził pojazd pod wpływem alkoholu i po cofnięciu uprawnień, popełnił dwa przestępstwa karnoskarbowe, jak również jedno przestępstwo przeciwko prawom osób wykonujących pracę zarobkową (art. 218 §3 k.k.). Powyższe pokazuje całokształt sylwetki oskarżonego,

którego
przestępstwo
przypisane w
niniejszym
postępowaniu nie
miało charakteru
incydentalnego. Co
więcej, zeznania
osób prowadzących
księgowość dla
oskarżonego w
sposób dobitny
pokazują w jaki
sposób oskarżony
podchodził do
rzetelnego
prowadzenia ksiąg
rachunkowych (k. 12
zeznania A. P.),
gdzie oskarżony był
w stanie w dniu
(...) r. przedstawiać
faktury na niespełna
milionową kwoty
bez możliwości
wykazania księgowej
dokumentów
świadczących o
faktycznej realizacji
zdarzeń gospodarczy
z nich wynikających.
Słusznie też Sąd
Okręgowy
wskazywał na
stopień winy -
z wniosków ze
sporządzonych w
sprawie opinii
biegłych oraz zeznań
świadków - wynika
pełna rozmyślność
w działaniu i
chęć osiągnięcia
szybkiego zysku,
co rzecz jasna
odbywało się
kosztem wspólników
spółki. Jednocześnie
wskazać należy,
że wymiar kary

<p>wciąż umożliwia ubieganie się o jej wykonywanie w systemie dozoru elektronicznego. Zatem argumenty podnoszone przez obrońcę mogą być uwzględnione przez Sąd Penitencjarny, który będzie właściwy do orzeczenia w sprawie możliwości odbywania kary pozbawienia wolności w łagodniejszej formie niż w zakładzie karnym.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>- zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego czynu</p> <p>ewentualnie:</p> <p>- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania;</p> <p>ewentualnie:</p> <p>- wymierzenie oskarżonemu kęty z warunkowym zawieszeniem jej</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

wykonania na okres próby		
Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wnioski obrońcy okazały się bezzasadne, a to z uwagi na bezzasadność podniesionych zarzutów. Brak też było w sprawie jakiegokolwiek przesłanki bezwzględnej czy też rażącego naruszenie prawa przez Sądu I instancji, co by nakazywało Sądowi Apelacyjnemu wyrokować poza granicami apelacji obrońcy. Wobec powyższego należało w pełni zaaprobować treść orzeczenia Sądu I instancji.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności		

ROZSTRZYGNIĘCIE

**5.
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

**1.7. Utrzymanie
w mocy wyroku
sądu pierwszej
instancji**

5.1.1.

Przedmiot
utrzymania w mocy

w pkt I wyroku
utrzymano w całości
zaskarżony wyrok

Zwięźle o powodach
utrzymania w mocy

Powodem
utrzymania wyroku
Sądu I instancji jest
przede wszystkim
niezasadność
zarzutów
podniesionych przez
obrońcę. Kontrola
instancyjna
zaskarżonego
wyroku
doprowadziła Sąd
Apelacyjny do
przekonania, że
prawidłowa ocena
dowodów
zgromadzonych w
sprawie prowadzi
do konieczności
przypisania znamion
zarzucanego
oskarżonemu czynu.
Z kolei
zaprezentowana
przez obrońcę linia
obrony nie

<p>wytrzymała krytyki. Również przede wszystkim z uwagi na wielokrotną karalność oraz stopień winy brak było podstaw do ingerencji w zakresie kary. Wobec powyższego Sąd Apelacyjny utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.</p>			
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>			
<p>1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>5.3.1.1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>5.3.1.2.1.</p>	<p>Konieczność przeprowadzenia na</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>	

	nowo przewodu w całości		
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II	Oskarżonego obciążono kosztami postępowania odwoławczego na które składały się koszty korespondencji i wydanie karty karnej. Z kolei opłatę należą od oskarżonego wyliczono stosownie do przyjętej kary - tj. na podstawie art. 2 ust. 1 w zw. z art. 8 ustawy o opłatach w sprawach karnych.	
7. PODPIS		
P. G. (2) K. L. G. N.		